

> RETOURADRES Postbus 4902, 6202 TC Maastricht

BEZOEKADRES
Randwycksingel 22
6229 EE Maastricht

Aan de fractie van SP
de heer J.M. van Gelooven
de heer S. Bonte

POSTADRES
Postbus 4902
6202 TC Maastricht

ONDERWERP
Schriftelijke vragen n.a.v. domeinvergadering
sociaal d.d. 4 juni 2024

DATUM
26 juni 2024
Verzonden: 01-07-2024

BIJLAGEN
--

BEHANDELD DOOR
Tamara Arets

TELEFOONNUMMER
06-11227648

ONZE REFERENTIE
2024.02056

E-MAILADRES
Tamara.Arets@maastricht.nl

FAXNUMMER

UW REFERENTIE

Geachte heren van Gelooven en Bonte,

Onderstaand treft u de beantwoording aan van de schriftelijke vragen die uw fractie gesteld heeft naar aanleiding van de domeinvergadering sociaal d.d. 4 juni 2024. Vraag 2, 9 en 10 heeft u overigens reeds ontvangen voor de raadsvergadering d.d. 18 juni 2024. Voor de volledigheid worden deze vragen en antwoorden ook in deze beantwoording opgenomen.

Vraag 1:

Gezamenlijke visie: In de stukken staat te lezen dat Maastricht samenwerkt met andere gemeenten in de regio vanuit één visie. Kunnen we die ene visie ergens terugvinden. Is die visie al eens integraal en met toelichting aan onze raad voorgelegd? Kunt u de visie voor ons omschrijven?

Antwoord 2:

De gezamenlijke visie op jeugdzorg staat in het regionaal beleidskader jeugd. In de visie gaat het erom dat de jeugdige centraal staat. Zorg en ondersteuning wordt zoveel als mogelijk afgestemd op de jeugdige en zijn/haar ouder(s) en wordt zo dichtbij mogelijk geboden in de vertrouwde omgeving, passend bij de behoefte van de jeugdige. De meeste jeugdigen groeien gezond, veilig en kansrijk op zonder hulp en ondersteuning van de Jeugdwet. Beschermende factoren zorgen dat het goed met hen gaat. Deze beschermende factoren willen we samen met jeugdigen en ouders versterken. Zo sluiten wij aan bij de leefwereld en is deze leidend in al ons handelen. Gelijke kansen en mee kunnen doen in de samenleving voor iedereen.

Vraag 2:

Binnen de jeugdzorg is er sprake van dalende en stijgende cijfers. Kunt u ons een helder overzicht geven van de diverse vormen jeugdzorg. Graag ook laten zien hoe de ontwikkelingen zijn afgezet tegen vorige jaren. Wanneer de cijfers dalen, is dat dan vanwege daadwerkelijke terugval van de vraag of het niet beschikbaar zijn van adequate zorg. Is er ook een aan te wijzen verband te laten zien met wachtlijsten? U spreekt ook van een mogelijk effect van de nieuwe contracten. Kunt u dit nader duiden? Is de toegang tot zorg moeilijker geworden door de nieuwe contracten?

DATUM
26 juni 2024

Antwoord 2:

Hieronder is weergegeven hoe de verschillende vormen van jeugdhulp zich de afgelopen 2 jaar in Maastricht ontwikkeld hebben:

	2022	2023
Onder toezicht of voogdij van jeugdbescherming	299	250
Onder begeleiding van jeugdreclassering	57	63
Ontvangt intensieve behandeling met opname	31	46
Woont in een pleeggezin of gezinshuis	230	202
Woont in een verblijfsgroep bij een zorgaanbieder of begeleid zelfstandig	95	55
Ontvangt crisishulp of verblijft tijdelijk in een crisisgroep	76	75
Begeleide omgangsregeling bij echtscheiding (o.a. via rechter)	48	47
Ontvangt behandeling bij dyslexie	120	116
Ontvangt behandeling (o.a. GGZ)	2.097	1.984
Ontvangt begeleiding (individueel of in groepsverband)	1.415	1.197

Belangrijkste ontwikkelingen binnen de jeugdhulp in Maastricht zijn:

- We zien dat er jaarlijks minder kinderen onder toezicht of voogdij van een gecertificeerde instelling zoals Bureau Jeugdzorg komen te staan. Dit sluit aan bij de landelijke ontwikkeling op dit gebied en houdt in dat ouders meer zelf de regie over de opvoeding kunnen houden.
- Het aantal trajecten jeugdreclassering stijgt licht maar wijkt niet af van het landelijk gemiddelde.
- Het aantal kinderen dat niet thuis opgroeit, maar in een pleeggezin, gezinshuis of in een verblijfsgroep bij een zorgaanbieder woont is ook dalende. Ook deze daling komt overeen met de landelijke ontwikkeling. In 2023 ging het om ca. 250 kinderen die niet thuis opgroeien.
- Binnen het totaal aan jeugdhulp is het aantal jeugdigen met ambulante jeugdhulp het grootst. Het gaat hierbij voornamelijk om GGZ-behandeling. Deze groep groeit landelijk, terwijl we lokaal ook hier een daling zien. Landelijk wordt vooral een groei gezien in het aantal meisjes tussen 12 en 18 jaar dat een beroep doet op GGZ-behandeling. In Maastricht is dit aantal stabiel gebleven.
- Intensieve behandeling (met opname) is m.i.v. 1 juli 2022 in een nieuwe vorm gecontracteerd waardoor de aantallen over de jaren niet met elkaar vergelijkbaar zijn.

Al met al is de inzet van gespecialiseerde jeugdhulp in Maastricht in 2023 over de hele linie afgenomen ten opzichte van 2022.

Het beleid is erop gericht om kinderen zo thuis mogelijk op te laten groeien en minder kinderen uit huis te plaatsen, maar ambulante hulp in de thuissituatie te bieden als dat nodig is. Als gevolg hiervan zien we het aantal jongeren in verblijfsvormen (in een verblijfsgroep, gezinshuis of pleeggezin) teruglopen. Dit hangt ook samen met de daling van jeugdigen die onder toezicht of onder voogdij van een gecertificeerde instelling (zoals Bureau Jeugdzorg) staan. Uithuisplaatsingen vinden plaats in het kader van jeugdbescherming. De terugloop van GGZ-behandeling is deels te verklaren door de inzet van de praktijkondersteuners jeugd bij de huisartsen die lichtere problematiek opvangen waardoor geen doorverwijzing meer nodig is.

De toegang tot zorg is niet moeilijker geworden door de nieuwe contractering; er wordt juist meer samengewerkt door aanbieders met verschillende expertise.

DATUM
26 juni 2024

Vraag 3:

In de documenten wordt gezegd: Ouders en jongeren worden meer betrokken via kleinschalige bijeenkomsten. Waar gaan die gesprekken dan precies over? De kaders en het uitvoeringsbeleid zijn binnenkort al vastgesteld. Wat is dan vervolgens nog de status van deze gesprekken? Wat zijn de topics? Hebben jongeren en ouderen ook in de voorbereiding van deze plannen kunnen participeren? En hoe werden hun kennis en ervaringen verwerkt? Zijn er verslagen gemaakt van deze gesprekken?

Antwoord 3:

Naar aanleiding van het regionaal beleidskader, is er een plan van aanpak opgesteld rondom cliënt- en jongerenparticipatie. Bij de totstandkoming van dit plan zijn adviesraden, cliëntraden en de pleegouderraad betrokken. Op basis van dit plan, wordt er op korte termijn een regionaal steunpunt ingericht van waaruit verschillende activiteiten worden georganiseerd, zoals een jaarlijkse manifestatie of lezing door experts, maar ook kleinere ontmoetingen waarbij het mogelijk is om ervaringsverhalen te delen.

Ook zijn jongeren en hun ouders via inspraakrondes / adviesraden betrokken geweest bij de totstandkoming van het beleidskader. Al hun opmerkingen zijn in het kader verwerkt.

Vraag 4:

Er wordt in de tekst gesproken over een verordening jeugd kunt u dat kort toelichten wat de betekenis van dat document is in het kader van het voorliggende beleidskader? Waar kunnen de laatste versie van dit document vinden?

Antwoord 4:

In de verordening wordt de werkwijze rondom jeugdhulp en de toegang ertoe geregeld. Deze nadere, lokale regelgeving die door de gemeenteraad is vastgesteld is terug te vinden op www.overheid.nl: Verordening jeugdhulp Maastricht-Heuvelland versie 2019 | Lokale wet- en regelgeving (overheid.nl). Een actualisering wordt momenteel voorbereid en in december ter vaststelling aan de Raad voorgelegd.

Vraag 5:

De SP zou graag een keer de samenhang willen zien tussen de vele verschillende documenten en projecten die overal worden aangehaald in de stukken. Hoe passen die precies passen ze in elkaar? Kan daar svp een ook voor de toekomst te gebruiken overzichtelijk beeld/samenvatting van worden samengesteld?

Antwoord 5:

Ja, ik stel voor om dit te doen in een themasessie of werkbezoek, dat we in overleg zullen inplannen.

Vraag 6:

In het stuk wordt gesproken over de vier sporen, over twee daarvan hebben we vragen: Normaliseren: Kan het college het 'normaliseren' beter uitleggen c.q. toelichten. Wat is de betekenis en waar moet het toe leiden. Ziet het college ook de 'gevaren' wanneer deze term op een ongenueanceerder wijze wordt toegepast. De vraag rijst: kunnen we zomaar normen plakken op individuele mensen in nood? Is het eigenlijk niet altijd maatwerk?

Antwoord 6:

Normaliseren kent een aantal facetten:

- *Een brede blik op 'normaal gedrag'. De samenleving beoordeelt kinderen en jongeren op basis van een norm en problematiseert afwijkingen van die norm. De oorzaken worden in het kind zelf gezocht en het kost moeite om alle variaties te omarmen en iedereen te laten meedoen.*

DATUM
26 juni 2024

Normaliseren betekent accepteren dat de ontwikkeling van kinderen vaak met hobbels verloopt en dat daar vaak lastig gedrag bij hoort. Ouders kunnen dat gedrag in goede banen leiden door geduld te hebben, te relativëren, en bij te sturen. In die brede blik op ontwikkeling past ook een focus op wat het kind wel kan, in plaats van uitgaan van problemen of een tekort. Figuur 1 van de publicatie Opgroeien doe je samen externe link laat een overzicht zien van normale ontwikkelingsfasen.

- *De lat niet te hoog leggen. Door hoge prestatienormen in het onderwijs en de maatschappij ervaren kinderen, jongeren en opvoeders steeds meer druk om hieraan te voldoen. Ruim de helft van de jongeren ervaart druk om aan hun eigen verwachtingen te voldoen. Meisjes voelen dit meer dan jongens. Neem bij het normaliseren dus niet hoger presteren als uitgangspunt. Het is beter om de lat te leggen op de hoogte die past bij het kind en juist dit te normaliseren. Opvoeding is geen privéproject Het omgaan met vragen rond opgroeien en opvoeden is een privézaak geworden en niet meer de verantwoordelijkheid van de gemeenschap. Dat maakt ouders onzeker en daardoor doen ze eerder een beroep op professionals om het gedrag of de prestaties van hun kind te verklaren en beoordelen. Normaliseren betekent in dit verband dat opvoeden een gemeenschappelijke opgave is en niet alleen de verantwoordelijkheid van individuele ouders.*
- *Voorzichtig zijn met labels. De hyperfocus op het individu versterkt de neiging om opvoedproblemen individueel te diagnosticeren. Het risico daarvan is dat kinderen in zorg terecht komen waar ze misschien niet thuishoren en moeilijk weer uitkomen. Bovendien dragen labels bij aan een negatief zelfbeeld en stigmatisering. De keuze voor medicatie betekent vaak dat aan andere oplossingen niet meer gedacht. Normaliseren in deze context betekent dat jeugdzorg niet altijd een passende reactie is op een probleem.*
- *De kracht van de pedagogische basis benutten. Het beroep op jeugdzorg is de afgelopen jaren enorm gegroeid. Toch lijkt het niet beter te gaan met kinderen en jongeren in Nederland. Er is een fundamentele verbetering nodig van de omgeving waarin zij opgroeien. Een leefomgeving waarin zij worden gehoord, en meer aandacht voor ze is. Normaliseren betekent in deze context het versterken van het alledaagse leven, waarin kinderen, jongeren en ouders elkaar ontmoeten. Het beleid zou daarom gericht moeten zijn op de kansrijke ontwikkeling van kinderen op het gebied van identiteitsontwikkeling, burgerschap, leren, meedoen, ontwikkelen, ontdekken en ontmoeten. Dat draagt bij aan het gezond, veilig en kansrijk opgroeien van alle kinderen en jongeren en aan de veerkracht van de samenleving.*
- *Eigen kracht vergroten. Deze meer beleidsmatige blik op normaliseren benadrukt de zelfredzaamheid, eigen kracht, eigen verantwoordelijk en eigen regie van opvoeders en hun sociale omgeving. Als de draaglast van kind, jongere, gezin en omgeving die eigen draagkracht te boven gaat, is een beroep op jeugdhulp op zijn plaats. Deze insteek van normaliseren was oorspronkelijk gebaseerd op het idee dat de autonomie van gezinnen was verdwenen en werd overgenomen door professionals. Maar inmiddels wordt dit perspectief ook vaak geassocieerd met aan je lot worden overgelaten en het zelf maar moeten uitzoeken*
- *Soms nee verkopen. Het perspectief op normaliseren vanuit de jeugdhulp is dat het soms nodig is om eerst goed te kijken, af te wachten en te volgen hoe een probleem zich ontwikkelt. Problemen kunnen namelijk ook gewoon overgaan. Deze houding wordt 'watchful waiting' genoemd. Verwijzers en jeugdhulpaanbieders moeten soms nee verkopen als ze vinden dat er onvoldoende redenen zijn voor het inzetten van (gespecialiseerde) jeugdhulp. Daarvoor moeten professionals wel in staat zijn om met ouders een goed gesprek te voeren over het hobbelige pad van opgroeien en opvoeden, wat ouders zelf kunnen doen en welke voorzieningen in de pedagogische basis van het kind ze daarvoor kunnen benutten.*
- *Afschalen van zorg. Normaliseren wordt ook wel geassocieerd met het sneller 'afschalen' van zorg, het minder opnemen van kinderen en jongeren in een instelling en het meer bieden van kortere en minder intensieve ambulante of collectieve ondersteuning in hun eigen sociale context van gezin en school. Dit perspectief combineert de opvatting dat het beter voor kinderen is om zo*

DATUM
26 juni 2024

thuis mogelijk op te groeien met het argument van kostenbeheersing: eerder en lichter ingrijpen om dure uithuisplaatsingen te voorkomen.

- *Zo normaal mogelijk leven. Een ander perspectief op normaliseren is het versterken van het alledaagse leven van kinderen en jongeren die niet thuis kunnen opgroeien. Zodra een kind uit huis wordt geplaatst verandert het contact met ouders en vriendjes en vriendinnetjes ingrijpend. Normaliseren betekent dat het alledaagse leven meer aandacht krijgt na een uithuisplaatsing.*

Er wordt dus zeer genuanceerd naar normaliseren vanuit verschillende invalshoeken gekeken. Het heeft niets te maken met het zomaar normen op mensen in nood te plakken. En als het gaat om jeugdzorg is er inderdaad in feite altijd sprake van maatwerk.

Vraag 7:

Vindplaats = werkplaats. Daar wil de SP het volgende over zeggen. Scholen hebben op dit moment al te veel taken. Grote klassen, lerarentekorten, verzuim, rugzakjes en toch weer bezuinigingen. Incidenten zijn aan de orde van de dag en dan ook de opdracht krijgen om van extra taken vanuit de jeugdzorg over te nemen. Wat vinden scholen hiervan en hoe gaan we dat faciliteren en betalen? Ziet het college dit als een verantwoorde beweging in onze samenleving?

Antwoord 7:

Het onderwijs heeft niet de opdracht gekregen om taken van de jeugdzorg over te nemen. Door het inzetten van school- en doelgroeparrangementen wordt gekwalificeerd personeel toegevoegd aan het onderwijs personeel om hen daar waar nodig te ondersteunen met taken die niet des onderwijs zijn. Denk hierbij aan de inzet van schoolmaatschappelijk werk, de brugfunctionaris en medewerkers vanuit verschillende zorgaanbieders.

Vraag 8:

Ik lees verder in de stukken over wijkgericht werken met een stevige pedagogische basis. Kan het college dit nader uitleggen en toelichten?

Antwoord 8:

Hiermee wordt bedoeld dat we de sociale basis in de wijken willen versterken (beleidskader sociale basis is in voorbereiding) waardoor ouders/opvoeders/jeugdigen elkaar meer ontmoeten en elkaar kunnen steunen.

Vraag 9:

Ik lees nergens in de stukken iets over de risico's, de grote valkuilen, de alternatieve scenario's, de aanpak bij misstanden. Waarom niet, dat hoort toch ook bij het ontwikkelen van kaders en beleid?

Antwoord 9:

Dit hebben we gedaan door eisen rondom de kwaliteit van zorg goed vast te leggen in de contracten met de zorgaanbieders. De contractregieteam voeren regelmatig gesprekken met de zorgaanbieders over deze kwaliteit van de zorg. Daarnaast hebben we afspraken gemaakt over het inzetten van erkende interventies. We verwachten dat zorgaanbieders zich houden aan de richtlijnen van het NJI (Nederlands Jeugd Instituut). Daarnaast houdt de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd toezicht op de jeugdhulpverlening, jeugdbescherming en jeugdreclassering.

Vraag 10:

It takes a village to raise a child? Maar wat als dat dorp, buurt of wijk een volledig versnipperde en niet sociale basis blijkt te zijn? Wanneer moet dit 'Utopia' volgens de wethouder klaar zijn om de hulpbehoevende op een fatsoenlijk manier op te vangen? Als we daarop rekenen binnen afzienbare tijd, moet er dan nú direct veel meer gelden naar toe in plaats van minder?

DATUM
26 juni 2024

Antwoord 10:

Ik ben het met u eens dat we moeten investeren in de sociale basis. Vandaar dat er ook budget is vrijgemaakt voor het UVP jeugd en er een beleidskader sociale basis in voorbereiding is.

Vraag 11:

Wethouder Frans Bastiaans sprak in het kader van veerkrachtige wijken over decennia en generaties. Wij vrezen dat dit realistisch is ingeschat. En als dat zo is, moeten we dan geen back-up beleid hebben klaarliggen voor als het niet lukt op een kortere termijn? Hebben we maar één scenario om de problemen binnen de jeugdzorg op te lossen en is dat dit kaderplan?

Antwoord 11:

Het beleidskader geeft richting aan de ontwikkeling van jeugdhulp de komende jaren en dat gaat geleidelijk. Daarbij blijft altijd voorop staan dat jeugdigen die hulp nodig hebben dat ook krijgen. Daarbij blijft het voorkomen van problematiek en het inzetten van vrij toegankelijke voorzieningen (zoals jeugdwerk) belangrijk omdat de financiering en bemensing van de jeugdhulp onder druk staan.

Vraag 12:

Over indicatoren lezen we: Leidend zijn de indicatoren uit de gemeentebegroting en zien vervolgens een rijtje doelen geformuleerd. De meeste gaan over het willen behalen van dalende cijfers (zie pagina 4.) maar die daling wordt niet in concrete cijfers uitgedrukt. En dat lijkt ons als SP wel wezenlijk. Want de hoogte/laagte van de cijfers bepaalt grotendeels wat je gaat doen, hoe intensief je de hele aanpak optuigt, je planning en dus hoe je de toekomst van jeugdzorg voor je ziet. Kan het college hierop reflecteren?

Antwoord 12:

We hebben de doelstelling gedefinieerd als 'minder dan' omdat het niet reëel is dit precies te kwantificeren. Het 1-op-1 causaal verband is lastig te leggen. Daarvoor zijn te veel verschillende en ook externe factoren van belang.

Vraag 13:

De zorg wordt schaars, daarom besteden we het uit aan vrijwilligers en mantelzorgers klopt die conclusie? Worden het verlengde werknemers van het systeem, duizend dingen doekjes? Kan dat zomaar? Je hebt kennis en ervaring nodig? Investeren we daarin?

Antwoord 13:

Ik ben het niet eens met deze stelling. Ondersteuning door het eigen netwerk biedt diverse voordelen. De echte zorg dient door de professional geboden te worden.

Vraag 14:

Ziet u een risico in het feit dat wanneer minder deskundigen de zorgtaken op zich moeten gaan nemen, er in sommige gevallen een verergering van de gezondheidssituatie kan ontstaan? Of, dat je kunt wachten op ernstige misstanden? Hoe wil het college een dergelijke situatie voorkomen?

Antwoord 14:

Ik zie dit risico niet op deze manier. We willen juist meer op preventie inzetten om problemen voor te zijn.

Vraag 15:

De échte kwetsbare moeten kunnen blijven rekenen op jeugdzorg. Als dit zo stellig wordt gebracht, rijst de vraag: Worden er in huidige systeem dan zoveel onterechte keuzes gemaakt en verkeerde indicaties afgegeven? Doen de professionals tot op heden hun werk niet goed? Kunt u dat uitleggen?

DATUM
26 juni 2024

Antwoord 15:

Ik ben het eens met deze stelling, natuurlijk moet iedereen die dit nodig heeft gebruik kunnen maken van jeugdzorg. We denken echter dat het mogelijk is om sommige vraagstukken op een andere manier op te lossen. Door meer in te zetten op preventie en omliggende voorzieningen, willen we dat jeugdzorg beschikbaar blijft voor degene die kwetsbaar zijn.

Vraag 16:

Komt er door het aan de poort strenger te selecteren, niet een enorme groep mensen met hulp-uitstel en wordt daardoor later net extra jeugdzorg nodig? Kan het college hierop reflecteren?

Antwoord 16:

We gaan niet strenger aan de poort selecteren. Elke jeugdige krijgt de jeugdzorg die de jeugdige ook feitelijk zorginhoudelijk nodig heeft. Zie ook vraag 15.

Vraag 17:

In het plan staat ergens: Pas wanneer jeugdzorg minder nodig wordt gemaakt, daalt het gebruik. Dus is niet nodig!! Maakbaarheid is blijbaar een uitgangspunt. Hoe ziet het college dit voor zich in de dagdagelijkse praktijk tussen jongeren en professionals? Wat maken we dan met elkaar?

Antwoord 17:

Hiermee wordt bedoeld dat als preventie werkt, er minder vraag naar jeugdhulp zal zijn. Bijvoorbeeld, we kunnen niet voorkomen dat ouders gaan scheiden, maar we kunnen wel begeleiding bieden bij het invullen van de omgangsregeling van gescheiden ouders met hun kinderen om problematiek bij de kinderen te voorkomen. MEE biedt dit bijvoorbeeld met de inzet van vrijwilligers. Zo zijn er veel voorliggende voorzieningen die preventief werken. Andere voorbeelden zijn de inloopvoorziening bij mentale problematiek @Ease, de praktijkondersteuner, de brugfunctionaris op school etc. etc.

Vraag 18:

We missen in de stukken aandacht voor misstanden en onterechte jeugdzorgsituaties in jeugdzorg. Waarom zijn deze zaken niet integraal verwerkt in het kaderplan en kan de wethouders dit belangrijke onderwerp nog toevoegen. Je hebt kaders, afspraken, instrumenten, sancties en protocollen nodig voor als iets niet volgens het plan loopt. Is het college het daarmee eens?

Antwoord 18:

Zie vraag 9.

Vraag 19:

In de paragraaf, zorg is systeemgericht: lezen we over de toekomstplannen. We willen graag integraal naar het hele systeem kijken van jongeren, vooral gaan samenwerken met allerlei expertises en er is de wens van een jeugdzorg overstijgende aanpak etc. De SP vraagt zich af: doen we dat alles niet al anno 2024? Omdat dit toch hoog op de agenda staat als prioriteiten, mogen we dan aannemen dat er nog het een en ander is te verbeteren op deze thema's? Het gaat blijbaar nu niet goed genoeg? Klopt dat? Waar wringt de schoen het meeste?

Antwoord 19:

We werken hier al aan, maar op dit punt is inderdaad nog een en ander te verbeteren. We zien helaas dat vier op de tien ouders zorgen of problemen ervaren die betrekking hebben op de gezinssituatie. Deze ouders hebben op een of meerdere levensdomeinen problemen, bijvoorbeeld op het gebied van wonen, (mentale) gezondheid of schulden. We weten dat kinderen van deze ouders een verhoogd risico lopen op het zelf ontwikkelen van problemen. Deze kinderen doen vaker een beroep op jeugdhulp dan kinderen die opgroeien in een gezin waarin deze problemen niet

DATUM
26 juni 2024

spelen. Jeugdhulp is in deze situaties niet altijd het meest passende antwoord op overigens reële problemen: de oorzaak ligt op andere domeinen. Hiervoor is een betere, domeinoverstijgende samenwerking rondom de formele hulpverlening aan ouders zoals schuldhulpverlening en volwassenen-GGZ.

Vraag 20:

Wij lezen dát we het willen, maar nergens hóé we het gaan verbeteren? Kan het college daar iets meer over uitweiden en concreet worden?

Antwoord 20:

De uitwerking van de hoe wordt bepaald door het college en vastgelegd in uitvoeringsplannen zoals het UVP jeugd. We informeren de Raad daar periodiek over, indien gewenst in themasessies.

Hoogachtend,
Namens het college van burgemeester en wethouders van Maastricht,

Hubert Mackus
Wethouder Economie, Sport, Jeugdzorg, Water, Natuur en Landschap

Schriftelijke vragen